

ГЛАВА II

Ако Ася Струмски трѣбваше да отговори какъвъ е Здравевъ, имаше си готовъ отговоръ, който можеше да даде безъ колебание. Той обичаше приятеля си заради неговата общителностъ, заради веселия му характеръ, бистрия му умъ и безспорната му хитростъ, която по никой начинъ не минаваше границитѣ на честното. Ася се привързваше лесно и много пжти преценяваше работитѣ твърде снизходително. Точно това биха казали другитѣ, които сжщо можеха да иматъ мнение за Здравева. Презъ погледа на тия други Здравевъ добиваше съвсемъ новъ образъ. Неговата общителностъ нѣкои намираха за ловко приспособяване и желание да се харесва, а въ веселия му характеръ откриваха белези на еротични склонности и животинска алчностъ. Всжщностъ, Здравевъ не можеше да бжде покритъ съ никакво наметало, защото неговитѣ прояви идѣха най-неочаквано. Той можеше да бжде и добъръ и зълъ, и веселякъ и циникъ, и всичко се ржководѣше отъ една хитростъ, която не знаеше граници, но която му уреждаше богато живота. На тридесетата си година той бѣше известенъ адвокатъ,